

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Essent Belgium NV

Vastustaja: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Teised menetlusosalised: Vlaamse Gewest

Vlaamse Gemeenschap

Eelotsuse küsimused

1. Kas selline siseriiklik õigusnorm, mis sisaldub Flandria 17. juuli 2000. aasta dekreedis elektrituru organisatsiooni kohta, mida rakendati Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta otsusega (muudetud Flandria valitsuse 25. veebruari 2005. aasta otsusega taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta) ja mille kohaselt

elektritarnijad, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, on kohustatud esitama reguleerivale asutusele igal aastal teatava hulga rohelisi sertifikaate (üldmainitud dekreedis artikkel 23),

elektritarnijatele, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, määrab Flandria elektrienergia- ja gaasiturgu reguleeriv asutus (VREG) haldusõigusliku rahatrahvi, kui need tarnijad ei ole esitanud piisaval hulgal rohelisi sertifikaate, täitmaks neile pandud kvoodikohustust selliste sertifikaatide osas (üldmainitud dekreedis artikli 37 § 2),

reguleeriv asutus ei saa või ei taha tunnustada Norra ja Madalmaade päritolutagatise, kuna puuduvad Flandria valitsuse rakendusmeetmed, kes omakorda on tunnustanud selliste sertifikaatide samasust või samaväärsust (üldmainitud dekreedis artikkel 25 ja 5. märtsi 2004. aasta otsuse artikli 15 § 1), kuigi reguleeriv asutus ei kontrollinud konkreetsel juhul samasust ega samaväärsust,

kogu 17. juuli 2000. aasta dekreedis kehtimise ajal võeti kvoodikohustuse täitmise kontrollimisel tõepoolest arvesse ainult Flandria piirkonnas toodetud rohelise elektri sertifikaate ja elektritarnijatel, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, puudus igasugune võimalus tõendada, et esitatud päritolutagatiste puhul on täidetud sama või samaväärse tõendi olemasolu selliste sertifikaatide väljastamisel,

on kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 34 ja EMP lepingu artikliga 11 ja/või ELTL artikliga 36 ja EMP lepingu artikliga 13?

2. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud siseriiklik õigusnorm on kooskõlas tol ajal kehtinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/77/EÜ⁽¹⁾ taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul artikliga 5?

Kas esimeses küsimuses kirjeldatud siseriiklik õigusnorm on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimise keeluga, mis on sätestatud muu hulgas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 18 ja tol ajal kehtinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni [2003.] aasta direktiivi 2003/54/EÜ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ, artiklis 3?

⁽¹⁾ EÜT L 283, lk 33; ELT eriväljaanne 12/02, lk 121.

⁽²⁾ ELT L 176, lk 37; ELT eriväljaanne 12/02, lk 211.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 30. aprillil 2012 — Essent Belgium NV versus Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Kohtuasi C-205/12)

(2012/C 227/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Essent Belgium NV

Vastustaja: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Teine menetlusosaline: Vlaamse Gewest

Eelotsuse küsimused

1. Kas selline siseriiklik õigusnorm, mis sisaldub Flandria 17. juuli 2000. aasta dekreedis elektrituru organisatsiooni kohta, mida rakendati Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta otsusega (muudetud Flandria valitsuse 25. veebruari 2005. aasta otsusega taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta ja Flandria valitsuse 8. juuli 2005. aasta otsusega, millega muudetakse Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta otsust taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta ja Flandria valitsuse 29. märtsi 2002. aasta otsusega riigi majandusliku kohustuse kohta edendada energia mõistlikku kasutamist) ning mille kohaselt

— elektritarnijad, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, on kohustatud esitama reguleerivale asutusele igal aastal teatava hulga rohelisi sertifikaate (ülalmainitud dekreeidi artikkel 23),

— elektritarnijatele, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, määrab Flandria elektrienergia- ja gaasiturgu reguleeriv asutus (VREG) haldusõigusliku rahaträhi, kui need tarnijad ei ole esitanud piisaval hulgal rohelisi sertifikaate, täitmaks neile pandud kvoodikohustust selliste sertifikaatide osas (ülalmainitud dekreeidi artikli 37 § 2),

— on sõnaselgelt öeldud, et teiste riikide päritolutagatise on võimalik teatud tingimustel tunnustada kvoodikohustuse täitmisel (Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta otsuse artikli 15quater § 2 käesolevas kohtuasjas kohaldatav redaktsioon);

— reguleeriv asutus ei saa või ei taha tunnustada Norra ja Taani päritolutagatise, kuna puuduvad Flandria valitsuse rakendusmeetmed, kes omakorda on tunnustanud selliste sertifikaatide samasust või samaväärsust (ülalmainitud dekreeidi artikkel 25 ja 5. märtsi 2004. aasta otsuse artikli 15quater § 2), kuigi reguleeriv asutus ei kontrollinud konkreetsel juhul samasust ega samaväärsust,

— kogu 17. juuli 2000. aasta dekreeidi kehtimise ajal võeti kvoodikohustuse täitmise kontrollimisel tõepoolest arvesse ainult Flandria piirkonnas toodetud rohelise elektri sertifikaate ja elektritarnijatel, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, puudus igasugune võimalus tõendada, et esitatud päritolutagatiste puhul, mis on pärit teistest Euroopa Liidu liikmesriikidest, on täidetud sama või samaväärse tõendi olemasolu selliste sertifikaatide väljastamisel,

on kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 34 ja EMP lepingu artikliga 11 ja/või ELTL artikliga 36 ja EMP lepingu artikliga 13?

2. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud siseriiklik õigusnorm on kooskõlas tol ajal kehtinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/77/EÜ ⁽¹⁾ taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul artikliga 5?

3. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud siseriiklik õigusnorm on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimise keeluga, mis on sätestatud muu hulgas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 18 ja tol ajal kehtinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni [2003.] aasta direktiivi 2003/54/EÜ ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ, artiklis 3?

⁽¹⁾ EÜT L 283, lk 33; ELT eriväljaanne 12/02, lk 121.

⁽²⁾ ELT L 176, lk 37; ELT eriväljaanne 12/02, lk 211.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 30. aprillil 2012 — Essent Belgium NV versus Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Kohtuasi C-206/12)

(2012/C 227/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Essent Belgium NV

Vastustaja: Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Teised menetlusosalised: Vlaamse Gewest

Vlaamse Gemeenschap